

ההפסד של יחידת סיגל
הזמן, ומי יצא אל

לאבא שלנו היקר והאהוב, אבא, מאז שנפרדנו מציפים אותנו הזכרונות. עולה בי זיכרון ילדות, יום שטוף שמש, בהיר, אתה אבא שלי הגדול והחזק שוחה בים, ואני הקטנה על גבך הרחב, מחבקת את העורף. השמיים והים פרושים מעלינו וסביבנו. שקט עוטף אותנו. כזה היית עבורי, תמיד! סלע איתן, אי של ביטחון ושלווה שקטה. אבא שלנו התומך, האוהב, הקרוב. אבא, בלתי ניתן לתפוס שאתה לא כאן. היית כל כך משמעותי בחיינו, כל כך חי, כל כך נוכח, תמיד בעניינים, תמיד שואל ומתעניין, מתערב ומעורב, שמח ושותף בכל אירוע של בנותייך ונכדייך. אבא היית אדם כל כך צנוע, כולך נתינה, אופטימי וחם, איש מיוחד ואנחנו תמיד היינו כל כך גאות באבא שלנו, עוד משהיינו ילדות קטנות. יושבות מאחוריך על הווספה ואתה עוצר לדבר עם זה ועם זה וכל הפנים מחייכות אלייך, כל כך אוהב ואהוב, תמיד בחדוות המפגש, ישבנו מאחוריך מחבקות את גבך ומרגישות את האהבה הזורמת ממך ואלייך. היית אבא שלא שופט ולא מבקר, ליווית כל אחת מאיתנו בדרכה המיוחדת, תמכת, מעולם לא ערערת על הבחירות שלנו. כל כך הרבה בריאות הייתה ביחסים איתך, קשר של אהבה.

בשנים האחרונות, בעיקר מאז שאמא הלכה מאיתנו, התהדק הקשר יותר, הפכת לנו לבן בית- מגיע בכל יום לארוחת ערב אצל אחת מאיתנו, תמיד מביא כל כך הרבה שמחה איתך, גם בתקופות של קושי וחולי. זה כל כך מיוחד לסעוד אדם כמוך- שלעולם אינו מהווה נטל, תמיד היה כל כך קל לעזור לך, מעולם לא הכבדת, תמיד שמחנו בך, אנחנו רוצות להודות לך על זה אבא. גם ברגעים הכי קשים- תמיד הבאת טוב לחיינו. התמסרת לטיפול שלנו, הודת לנו. היית אדם מלא כל כך בהכרת תודה והכל רצו תמיד לסייע לך. מעולם לא התלוננת, תמיד כיוונת את הזרקור לדברים הטובים. גם כשהיינו באות לבקר אותך בבית החולים והיית חולה וסובל- כל מה שרצית זה לדעת מה שלומנו, מה שלום הנכדים? לא דיברת על הסבל שלך, כאשר דיברת על עצמך היית מספר סיפורים מחיך, סיפורים מרתקים ומעוררי השראה, היית עבורנו מעיין של ידע וחוכמה.

זכינו באבא שהראה לנו שהחיים יפים והאנשים טובים ושאהב אותנו מאוד וגם דאג שנדע זאת בכל יום. ובשנים האחרונות בתוך האינטימיות של הטיפול והדאגה לך, חשפת קצת יותר ממה שעבר עלייך בשנים

עברו, מעט נפתחת, מעט שיתפת, וגם שם, ללא טרזניה או האשמה, תמיד קיבלת, לא שפטת את החיים לטוב או רע- ככה זה, אלו החיים היית אומר, איזה מורה היית עבורנו אבא- אדם שלם! רק לאחרונה דיברת שוב על געגועייך לאמא וכמה היא חסרה לך, אולי עכשיו תזכה לפגוש אותה שוב. אבא, בזמן הזה שהימים מתקצרים והחשכה גוברת, הגשמים מוריקים את השדות ובני האדם מתכנסים פנימה ופוגשים את מה שבלב- בליבנו הודיה על שהיית לנו מקור של תמיכה והשראה, חום ואהבה- על שהיית לנו בית! ליבנו עולה על גדותיו מרוב אהבה אלייך, על שזכינו בך אבא, מעתה חסרונו יהיה נוכח בכל רגע בחיינו.

בנותיך,
סיגל, נטע ושרון